

NGUYỄN CÀN T

Tôi muôn nơi o theo vernal xuân hoài bão
Nghe nhân gian tràn thắm mơn t hững xa
Hoa đã ra và thanh tân mới i n
Mới vernal vàng ch có m t mình ta

Thắm m m c vernal xuân hững lên đôi má
Cô gái t m i d m i m ng b m c yêu d i
Mùa thanh l ch xinh nh ng tà áo m i
Cu n vào mây n y l c kh p n i n i

Xuân viên mãn không có l n h u h n
Anh trai làng lai láng c thiên duyên
Muôn d i đã sa vào trong khóe m t
Đ t trăm năm màu ân ái tình tuy n

Xuân đánh th c sao tr i và chim hót
G i b y nhau vũ h i lúc giao thoa
D m i thiên hà đã b ng say t i ng nh c
Nh âm ba em nh nh ng c ngà

V n l ng l ng nghe xuân sang r t nh
Khe kh vào nh m t t i tân hôn

Và môi em đem mùi thơm đi u với
Mà xuân ơi ! Ta đã trút linh hồn

03/01/2013

Theo [Thơ i Lu n](#)